

B - 48

BIBLIA KÉPEKBEN

ÓTESTAMENTUM

SÁMUELTÓL SAUL HALÁLÁIG

Bevezetés

Az egyes törzsek között egyre növekvő ellentétek, az idegen uralom egyre növekvő veszélye arra hatnak, hogy az izraelitákban feltámad a kívánság a királyság, a királyi hatalom iránt. Így erősödik Sámuel által létrehozott vallási egység katonai, politikai egységgé, amelyet az első királyok Saul és Dávid kovácsolnak össze.

Doktrinális tartalom:

- 2-5. kép Sámuel ifjusága
- 6. kép: Sámuel felkeni Sault.
- 7-8. kép: Saul engedetlensége
- 9-10. kép: Sámuel felkeni Dávid királyt
- 11-12. kép: Dávid leveri a filiszteusokat,
- 13-20. kép: Saul üldözi Dávidot

Immár majdnem kétszáz esztendő telt el, az ígéret földjére való bevonulás óta és Izrael belefáradva a folytonos zürzavarba, királyt követel, milyen más nemzeteknek is van.

Az idők valóban megérték a királyság intézményére. Kiváltképen a filiszteusok folytonos, fenyegető nyomása tette szükségessé a központi hatalmat, élén egy erőteljes harci szellemű eszménnyel, személlyel arra azonban, hogy ezt a személyt az utolsó bíró, Sámuel családjából találják meg, semmi remény nincsen.

A nép makacsul követeli a királyt. Sámuel teljesíti a követelést. Előzőleg már Isten parancsára felkenete Sault, aki azután törzse képviselői szent sorsolás útján meg is választottak. Izraelnek végre saját királya van, de ez a király mégsem bizonyul Isten akaratóból való királynak, Sámuel megértette, hogy a királyság makacs követelése, melyet a nép félelme és aggodalma diktált, súlyosan sérti Jahvét s benne levő hit megbocsáthatatlan hiányát jelenti. A királyság bizonyosan eljött volna, hiszen ezt már Mózes idejétől ígérte. /Deut 17. 14/ mindazonáltal nem hagyatkoztak arra, hogy Isten maga válassza meg az alkalmas időpontot, hanem követelték, sőt nem eléggé helyteleníthető belső rendelkezésekkel kieroszakolták azt. /G Brassan/

Hogyan értékelhetjük ezt a hirtelen változást, a monarchikus hatalom intézményesítését az üdvösség tö ténetének tükrében? Megfosztották a zsidó nép életét mindazon csodálatos szellemi tartalomtól és Istenben való hittől, amely fenntartotta a törzsek életét és csaknem két évszázadon át veszélyekkel teli vándorlásuk során.

Azelőtt Izrael Isten erős kezétől védetten az Ő különleges népének érezhette magát, most egyhalandó kezébe adta sorsát. Azelőtt a háborúk az Ur harcai voltak /Szám 1 14/ most saját harcaik lettek.

Ezenkívül a politikai és katonai szervezettség, a külföldi kapcsolatok, és a kereskedelem kísértésbe viszik a választott népet, hogy a siker, a hatalom és dicsőség délibábját kergessék. Azzal, hogy saját erejükben bíztak, máris elárulták isteni elhivatottságukat, amely megkövetelte sorsuk feltétlen és tökéletes átadását Jahvének.

És valóban az idők múlása bizonyítja ezeket a feltételezéseket. Az első király súlyosan vét az engedelmesség parancsa ellen, sorsa ezért nyomoruságos pusztulás. De Jahvé, most is mint mindig, irgalmas. Saul király pusztulása után máris előkészíti a szive szerinti királyt Dávidot. Ő az, akit Isten kiválaszt, Sámuel fölken, Jahve pedig a seregek Ura, győzelemre segíti a filiszteus Góliát ellen. Hősies tette roken szenvet vált ki a tekintélyét megnöveli a nép szemében. Saulban viszont feltámad az irigység és féltékenység és könnyörtelenül halálba kergeti. Időközben Saul Istentől eltaszítva és saját végső erejére hagyva sorra vereséget szenved a filiszteusoktól, végül megöli magát. A kezdeti nehézségek ellenére a királyság Dávidot, mint Isten szive szerint való királynak dinasztiajával megerősíti. Az idők megérnek Dáviddal, Jahve megalapítja a dinasztiaát, amelyből egy napon az igazi király, a Msssiás fakad.

Kifejezési formák:

Az első képek / 23 4 5 6 / amelyek Sámuel ifjuságáról szólnak, első látásra érthetők. Hangsúlyozni lehet azonban, hogy Sámuel alakjából alázat és odaadás sugárzik, mellyel készségesen eleget tesznek Isten felhívásának.

A hatodik képnél, amely Saul fölkenését ábrázolja, az egyszerű, de ugyanakkor fenséges mozdulatot emeljük ki.

A hetedik kép Saul személyiségének jellemzésére szolgál: tartása kevély, büszke, merő szembezállás Istennel. Hiába ismételnénk neki a mondást: az engedelmesség jobb, mint az áldozatvállalás. A kilencedik képnél a festő azt akarta ábrázolni, hogy a királyi méltóságra kié szemelt Dávid egyszerű származású. Mélyebb és pontosabb összehasonlításra is lehetőséget nyújt a kép: ez a muzsikáló pásztorfiu egyszer majd a nép pásztora, a zsoltárok költője lesz. Jahve dicsőségét zengi és felderíti az emberi lelket. A 10. kép a bibliai szöveget hangsúlyozza az ember azt látja, ami szeme előtt áll. Ezért Sámuel és társai arcán csodálkozás ül, hiába közülük a legkisebbnek, legszegényebbnek jutott a magasztos küldetés. Dávid alakja viszont mély alázatot fejez ki Jahve iránt és ez lesz a jövőbeli király legszembeötlőbb jellemvonása. Jó ha megfigyeltetjük a gyermekeknek a jelenet fenségét és egyszerűségét, Isten fenségesen egyszerű.

A 11. kép rendkívül drámai és azt a festői kifejezés hatásos módon idéz elő. Az előtérben Góliát alakjáról elbizakodottság, erőszakosság olvasható le, mint aki bízik a saját fegyverében. Dávid alakja ezzel szembe erőt, lendületet sugall, bizik Istenben, jóllehet fegyvere nem más, mint egy egyszerű parittyá.

A következő képek komor, sötét hátterei a száműzött, menekülő Dávid, szomorú sorsát mutatják. Ugyanakkor tisztán áll előttünk Dávid nagyé lelkisége, mellyel megkiméli az elfogott Saul életét, mert egy ujjal sem akar az Ur Kölkentjéhez nyulni. 20 képnél Dávid szomorúsága is kifejezésre jut, amikor hirt kap Saul haláláról.

A vetítést vezető oktató tárja fel a gyermekek előtt ezeket a részleteket, hogy ezzel életközébe hozza Dávid alakját.

Pedagógiai utmutatások:

Ennek a leckének a folyamán is ki kell választanunk azokat az irányelveket, amelyek fontosak a vallásos nevelés szempontjából:

aó/ Mindenekelőtt erősen vessük be keresztény gyermekeink lelkébe, hogy nekünk Isten népének, ha hűek akarunk lenni keresztény elhivatásunkhoz alá kell vetni magunkat Isten akaratának, mert olyan mértékben vagyunk Isten népe, amilyen mértékben alkalmazkodunk az Ur elképzeléseihez. Ha földi előnyöket hajszolunk, ha az emberi bölcsesség szerint élünk, ha magunkat és az evilági dolgokba vetjük bizalmunkat, attól a pillanattól kezdve már meg is tagadtuk azt, hogy Isten népe legyünk.

Ebben áll tanításunk alapvető tétele. Ne csak az igazságokat mutassuk be, hanem Istent magát, mint értéket, akivel szemben a gyermekeinknek a legkevésbé sem szabad közömbösnek maradni.

b./ Az engedelmesség jobb, mint az áldozat. Gyermekeink sajnos sok felbőthöz hasonlóan könnyen abba a tévedésbe senek, hogy hitélet nem más mint külsőség.

Ha eleget teszünk a külsőségnek azt hisszük, minden rendben van. Fáradhatatlanul ismételnünk kell, hogy a vallásos külsőségek mély belső átélése nélkül üresek, ily módon való gyakorlásukkal magunkat csaljuk meg.

Gyermeink akkor vallásos ha lelkében aláveti magát Istennek. Ez legyen hitoktatásunk vezető motivuma.

c./ A nagyobbakat lassan - lassan rávezethetjük ezekre az eszmékre, az emberiség nyugtalan, háborog, de Isten vezetése alatt áll, a választott nép jelenlegi története világosan mutatja ezt. E történelmünkben Isten jelenleg is kifejti működését. Az emberiség akkor cselekszik a leghelyesebben, ha tökéletesen Istenre bizza magát, sorsát.

B - 48

ÓTESTAMENTUM

SÁMUEL TŐL SAUL HALÁLÁIG

2 SÁMUEL SZÜLEI SILÓ SZENTÉLYÉBEN

Éli főpap egyben viró is volt Izraelben. Az ő idejében élt egy levita Elkana nevű, feleségét Hannának hívták. Nem volt gyermekük. Ez az ember minden esztendőben felment, hogy Silóban imádjá a Seregek Urát, és áldozatot mutasson be neki. Egyszer, amikor éppen ott voltak, Hanna sirva könyörgött az Urhoz, és fogadalmat tett: Uram, ha megajándékozol egy fiuval, akkor neked szentelem őt, élete minden napjára. Aztán az asszony elment utjára. Az Ur megemlékezett róla és fia született, Sámuelnek nevezte el.

3 ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ SÁMUEL FELAJÁNLÁSA

Amikor a gyermek hároméves lett, szülei felvitték Silóba. Ott Héli főpap felügyeletével élt és szolgált az Urat. Kedves volt Isten és az emberek előtt.

4 BESZÉLJ URAM SZOLGÁD FIGYELI

Héli fiai semmirekélő emberek voltak. Ha valaki áldozatot mutatott be, elvettek maguknak a husból olyan falatokat is, melyek nem a papokat illeték. Sámuel az Ur templomában aludt, ahol az Isten ládája állt. Az Ur megszólította: Sámuel, Sámuel! Itt vagyok, hívtál felelte, Hélihez futva, de Héli így szólt hozzá: Én nem hívtalak téged, menj vissza és aludj. Ő visszament és elaludt. Akkor az Ur másodszor is hívták őt. Sámuel é ekkor Sámuel felkelt, Hélihez járult és mondotta: Ime itt vagyok. Héli ezt mondta: én nem hívtalak fiam, menj vissza és aludt. Sámuel nem vette észre, hogy az Ur volt az, aki szólította. Ekkor az Ur harmadszor szólította őt. Sámuel! Ő felkelt, Hélihez ment és így szólt: Ime szólítottál, itt vagyok. Ekkor Héli megértette, hogy az Ur szólította a fiut és ezt mondta Sámuelnek: Menj feküdj le és aludj, aztán ha valaki szólít, így válaszolj: Szólj Uram, hallja a te szolgád. Sámuel elment és ismét elaludt. Akkor megjelent az Ur, szólította, mint előző alkalommal. Sámuel, Sámuel! Ő azt felelte: szólj uram, hallja a te szolgád. Es szólt az Ur Sámuelhez: Imre én végrehajtottam

mindazt Hélin, amivel megfenyegettem őt: mivel ő tudta, hogy fiai nagyon gonoszak, de nem fenyegette meg őket. Reggel Sámuel félt attól, hogy elmondja Hélinek az Ur kinyilatkoztatását. De Héli magához viatta őt, és megkérdezte: gyermekek Sámuel, mit mondott neked az Ur? Ne rejtse el előttem. Ekkor aztán Sámuel mindent elmondott neki. Héli így válaszolt: ő az ur, tegye azt, ami neki tetszik. Ezek után a filiszteusok harcba szálltak Izrael fiaival. Az izraeliták vereséget szenvedtek. Ekkor a nép Silóban küldöttséget menesztett, hogy magukhoz vegyék a Szövetség Szekrényét, lakjon köztük az Ur, és mentse meg őket ellenségei kezétől. Azonban Izrael vereséget szenvedett és 30 ezer ember elesett. Az Ur Ládája az ellenség kezébe került. Sofni és Finesz meghaltak.

5. A FILISZTEUSOK VISSZAKÜLDIK A SZÖVETSÉG LÁDÁJÁT

A filiszteusok tehát zsákmányul ejtették az Isten Ládáját a pogány Isten Dágon templomába vitték és Dágon szobra mellett állították fel. Am a következő reggelen Dágon ott feküdt arccal a föld felé fordulva, feje és két keze ott volt levágra a küszöbön. Ezért a filiszteusok fejedelmi elhatározták, hogy elviszik a ládát egy másik városba. De bárhová vitték, betegséget és halált okozott. Az Ur Ládája hét hónapig volt a filiszteusok földjén, ezután új szekereket csináltattak, befogtak eléje két tehenet, amelyen még nem volt járom. A tehenek egyenesen a Bet - Samesbe vivő utra tértek. Amikor Bet - Sames lakói megpillantották a Ládát, boldogan eléje siettek. Felapritották a fa részeit és bemutatták a teheneket az Urnak égő áldozatul. Ezután Kirjet - Jearimbe, Abinadab házába vitték a Ládát.

6. SÁMUEL KIRÁLYÁ KENI SAUET

Amikor Sámuel megöregedett, a fiait tette meg Izrael biráivá. De fiai nem az ő utjain jártak, a maguk hasznát nézték és kiforgatták a törvényt. Ezért Izrael vénei összegyűltek és így szóltak Sámuelhez: Adj nekünk királyt, ami minden népnél szokásban van. Sámuelnek azonban nem tetszett ez, amivel előálltak. Ezért az Urhoz fordult. De az Ur azt mondta Sámuelnek: Tégy meg mindent, amit csak kér tőled a nép, hisz nem téged vetettek meg, hanem engem vetettek el, hogy ne uralkodjam többé fölöttük.

Élt akkoriban Benjamin törzséből egy Saul nevű férfi. Izrael fiai közül nem volt nála daliásabb. Történt, hogy Saul apjának elbarangoltak nóstény szamarai. Saul szolgájával elindult, hogy megkeresse őket. Elértek egészen Rámáig, ahol Sámuel lakott. Amikor Sámuel észrevette Sault, az Ur nyomban tudtára adta: Ez az ember, akiről beszéltem neked. Ő uralkodik népem felett. Sámuel így szólt Saulhoz: Ma velem kell ennedek, a nóstény szamarak miatt ne aggódj, előkerültek. Egyébként kié lesz Izrael minden gazdagsága? Hát nem tiéd és atyád házáé? Amikor megvirradt, Sámuel fogta az olajos sharukat, Saul fejére öntötte, megcsókolta és azt mondta: Ezzel fölkent az Ur örökrésze fejedelmévé.

Aztán Sámuel összegyűjtötte az egész népet és így szólt hozzájuk: Nézzétek, akit az Ur kiválasztott, a nép ujjongott és felkiáltott: Éljen a király!

7. SAUL KEVÉLYSÉGE ÉS ENGEDETLENSÉGE ISTEN IRÁNT

Egy napon Sámuel így szólt Saulhoz: Rajta, menj és támad meg Amaleket és töltsd be rajta és mindenén, amije csak van az átkot. Sault megverte Amaleket, de megkimélte a kecskéket, juhok, és a marhák javát. Csak azon töltötte be az átkot, ami a jószágból selejtes volt, s nem sokat érő. Azért az Ur szózatot intézett Sámuelhez: Bánom, hogy Sault királlyá ~~keni~~ tettem, mert elfordult tőlem és nem teljesítette parancsaimat.

Másnap reggel Sámuel kora reggel felkelt, hogy felkeltse Saul. Amikor Sámuel odaért Saulhoz, Saul így szólt hozzá: Teljesítettem az Ur parancsát. Sámuel azt mondta: miféle végetetés az, ami a fülembe hatol és miféle marhabögés ez, amit hallok? Saul így válaszolt: a nép megkimélte a kecskék és juhok és a markák javát, hogy feláldozza az Urnak. Sámuel azonban azt felelte neki: Vajjon épügy tetszését leli az Ur az égőáldozatban és a véres áldozatban, mint az Ur parancsa iránti engedelmes-ségben? Igen, ha az engedelmesség többet ér, mint az áldozat. Mivel az Ur szavát semmibe vetted, tul kicsinek talált arra, hogy továbbra is Izrael királya légy / L Sám. 15 23/

8. AZ UR A SZIVET NÉZI

Az Ur így szólt Sámuelhez: Töltsd meg szarudat olajjal és kelj utra. Menj el Izájhoz Betlehembe, mert fiaik közül szemeltem ki királyt. Hívd meg Izájt és fiait áldozati ünnepre. Fő kell ugyanis kenned akit ma megnevezek.

Sámuel megtette amit az Ur parancsolt neki. Amikor meglátta Izáj legidősebb fiát, azt gondolta: nos itt áll az Ur felkentje lőtte. Az Ur azonban azt mondta Sámuelnek: ne a külsejét és magas termetét nézd, mert hisz elvetettem. Az ember a külsőt nézi, az Ur azonban a szívet. Izáj a többi fiát is odaállította Sámuel elé, de az mindig azt mondta: nem őt választotta ki az Ur. Mind itt vannak a fiaid?

9. DÁVID LEGELTETI A JUHOKAT

A legkisebb nincs itt - válaszolt Izáj - a nyáját őrzi. Sámuel erre meghagyta Izájnak, küldj el érte.

10. SÁMUEL FÖLKENI DÁVIDOT

Amikor Dávid, a legkisebb fiu megérkezett, az Ur így szólt: rajta kend föl, mert ő az. Erre Sámuel fogta az olajos szarut és felkenete testvérei körében. Attól a naptól elköltötte Dávidot az Ur lelke.

11. DÁVID LEGYÓZI A FILISZTEUST

Rögtön ezután a filiszteusok hadba szálltak csapataikkal Izrael ellen. Egy hegyen helyezkedtek el. Saul tábora a mászik hegyek helyezkedett el, úgy, hogy a völgy köztük volt. A filiszteusok soraiból előlépett egy harcos, Góliátnak hívták. Hat könyök és egy arasz volt a magassága, a fejét bronz sisak fedte és pikkelyes öncélt viselt, a lábán bronz lábszárvédő volt, a két válla között meg bronz hajítódárda. Lándzsája nyele olyan mint egy zugolyfa. Kállt Izrael fiainak sorai elé és oda-kállt nekik: válasszatok magatok közül egy embert és az jöjjön le hozzám. Ha megmérkőzik velem és legyőz, a szolgálitok leszünk. Ha azonban én kerekedek felül és megölöm, ti lesztek a mi szolgálitok és szolgálitok nekünk. Negyven napig kiáltozott így és Saul és egész Izraelt nagy félelem fogta el.

Izáj három legidősebb fia hadba vonult Saullal, Dávid elment haza, hogy őrizzze az apjanyáját Betlehemben. Egyszer az apa elküldte Dávidot a táborba, hogy érdeklődjék bátyjai hogyléte felől. Amikor Dávid a sereghez ért és meghallotta Góliát fennhájázó kiáltozását, ezt kérdezte: ki ez a filiszteus, hogy kimerészeli hívni az élő Isten csatasorait párviadalra? Lemegyek és megmérkőzön a filiszteussal. Saul azt mondta nem mehetsz el és nem mérkőzhetsz meg vele, hiszem te még gyermek vagy, ez meg harcra termett ifjuságától fogva. Dávid így felelt: megöltem az oroszlánt és a medvét, ha juhot ragadtak el a nyájából és ennek a filiszteusnak is ez lesz a sorsa. Az Ur ki kiszabadított az oroszlán meg a medve karmából, ennek a filiszteusnak a kezétől is megment. Erre Saul azt mondta: Menj hát, és legyen veled az Ur.

Akkor Dávid fogta a botját, keresett magának öt sima követ és betette a rarisztnyájába. Ezután kezébe vette a éarittyáját és elindult a filiszteus felé. Amikor az meglátta Dávidot, így kiáltott fel: Kutya vagyok tán, hogy bóttal jössz ellenem? Csak gyere, hadd adjam husodat az égi madaraknak, meg a mezei vadaknak. Dávid azt felelte: Karddal és dárdával és lándzsával jössz ellenem, én azonban a Seregek Urának, Izrael csatasorai Istenének nevében közeledem feléd, akit gunyoltál. Az Ur ma kezembe ad, hadd tudja meg az egész világ, hogy van Isten Izraelben. Amikor Góliát közeledett, Dávid belenyúlt a tarisznyájába, kivett egy követ, elhajította a parittyájából és homlokodon találta a filiszteust. A kő belehatolt a homlokába úgyhogy arccal a földre bukott.

12. GÓLIÁT MEGÖLÉSE

Dávid akkor odaszaladt, a kardja után nyult. Kirántotta hüvelyéből és megölte, levágta a fejét. Amikor a filiszteusok látták, hogy bajnokuk halott, megfutamodtak. Az izraeliták azonban nyomukba eredtek és csatakiáltást hallatva üldözték őket. Sokakat megöltek közülük és táborukat kifosztották.

13. SAULBAN FELEBRED A FÉLTÉKENYSÉG

A bevonuláskor, amikor Dávid a filiszteusok legyőzése után visszatért Izrael városaiból, az asszonyok Saul király elé mentek és így énekeltek: Saul legyőzke ezret, Dávid meg tizezret. Emiatt Saul nagy haragra gerjedt. Ettől a naptól kezdve Saul irigy szemmel nézte Dávidot. Másnap tö tént, hogy amikor Dávid pengette a hárfát amint máskor, Saul meglendítette a lándzsáját, hogy Dávidot a falhoz szegezze. Dávid kétél szer is kitért előle. Saul félt Dávidtól, mert vele volt az Ur.

14. DÁVID ELMENEKÜL

Amikor a háboruszkodás folytatódott, Dávid kivonult és nagy vereséget mért a filiszteusokra. De Saul hatalmába kerítette az Urnak egy rossz szelleme és újra megkísérelte, hogy Dávidot lándzsájával a falhoz szegezze. De Dávid kitért Saul támadása elől, úgyhogy a lándzsa a falba fúródott. Ekkor Dávid néhány hí társával együtt a sivatagba menekült. Jonatás könnyek között vett tőle bucsut és így szólt: menj békével, a szavakra, amelyeket te meg én egymással váltottunk, az Ur tanu köztünk erre örökre. /L Sám 18. 2o./

15. DÁVID ENGEDI HEGYEI KÖZT REJTŐZIK

Dávid Engedi rejtekhelyein huzza meg matá. Saul háromezer emberével kivonul, hogy felkutassa Dávidot. Odaért a barlanghoz, amelynek mélyén Dávid és emberei tanyáztak. Ezek így szóltak hozzá: Lám ez a nap, amelyről azt mondta neked az Ur: kezembe adom ellenségedet. De Dávid így felelt: Az Ur őrizzen attó., hogy kezet vessek rá, hiszen az Ő felkentje.

16. DÁVID MEGMUTATJA SAULNAK A LEVÁGOTT BOJTOT

Dávid odament és titokban levágott Saul köntöséről egy bojtot. Saul elhagyta a barlangot és ment az útján. Dávid azonban felállt és utána szólt: Uram királyom. Amikor Saul körülnézett Dávid földig hajolt és így szólt: E napon saját szemeddel láthatod, hogy az Ur kezembe adott, ime a köpenyed bojtja. Saul így szólt: a te hangod ez fiam Dávid? Ő elkezdett sirni. Aztán azt mondta: te jobb vagy mint én. Nézd, tudom jól, hogy uralomra jutsz és kezekben megszilárdul a királyság Izraelben. Saul hazament, Dávid és emberei meg visszatértek rejtekhelyükre.

17. DÁVID UJRA MEGKIMÉLI SAUL ÉLETÉT

Saul elindult háromezer férfival és Szit pusztájába vonult, hogy felkuttassa Dávidot. Dávid hírszerzői útján értesült Saul közeledéséről. Dávid és Abisáj éjszaka megközelítették a csapatot. Sault alva találták a sátrában.

Erre Abisáj azt mondta Dávidnak: ma az Isten kezddbe adta ellenségedet. A saját lándzsájával odaszögezem a földhöz, másodikra már nem lesz szükség. Dávid azonban így felelt Abisájnak: ne öld meg, mert ki marad büntetlen, aki az Új felkentjére emelte kezét. Aztán így folytatta Dávid: fogd a lándzsát amely a király fejénél van, meg a vizeskorsót és menjünk.

18. DÁVID MEGMUTATJA A LÁNDZSÁT MEG A VIZES KORSÓT SAULNAK

Amikor Dávid a szemközti oldalra ért, valamivel távolabb kállt a hegy csucsra és odakiáltotta Ábnernek: miért nem ügyeltél uradra, a királyr? Valaki odament a seregből, hogy megölje az uradat a királyt.

Saul megismerte Dávid hangját és odaszólt: nem a te hangod ez fiam Dávid. Dávid odakiáltott: miért üldözi ura szolgáját? Mit vétettem?

Vessen ügyet uram királyom szavamra, az Ur mindenkinek megfizet igazságosságban és hűségében. Az Ur ma kezembe adott, de nem akartam kezét emelni az Ur Felkentjére. Saul arra ezt mondta Dávidnak: légy áldott fiam Dávid. Minden bizonnyal szerencsés leszel és eléred célodat. Dávid ment a maga útján, Saul pedig hazatért.

19. SAUL ÉS A HALOTTLÁTÓ ASSZONY

Egy napon Saul elment egy halottlátó asszonyhoz En Dorba és megparancsolta neki: idézd meg nekem Sámuel. Az asszony megidézte Sámuel. Sámuel így szólt Saulhoz: miért zavarsz nyugalmamban és miért idéztél engem? Nagy szorultságban vagyok - válaszolta Saul - mert a filiszteusok hadat indítottak ellenem és az Ur elfordult tőlem. Miért kéxrdezel - felelte Sámuel - amikor az Ur elfordult tőled és ellenséged lett? Az tette veled az Ur, amit általam előre megmondott neked. Az Ur kiragadj kezedből a királyságot és rokonodnak Dávidnak adja, mert nem hallgattá az Ur szavára és izzó haragját nem töltötted ki Amaleken - ezért tette ma veled ezt az Ur. Az Ur veled együtt Izraelt is a filiszteusok kezé adja holnap, fiaiddal egyetemben velem leszel.

Saul erre elterült a földön, mert Sámuel szavai miatt nagy félelem kergette hatalmába.

20. DÁVID HIRT KAP SAUL HALÁLÁRÓL.

Amikor a filiszteusok megtámadták Izrael né fiait, Izrael fiai megfutottak a filiszteusok elől és Gilboa hegyén minden felé elesettek heverteik, a filiszteusok Saulra rohantak. Ekkor meghagyta fegyverhordozójánvond ki kardodat és szurj le, különben az ellenség elbánik velem. A fegyverhordozója vonakodott, erre Saul kihuzta kardját és beledőlt.

Néhány nap elteltével egy ember jelent meg Dávid előtt és elbeszélte Saul halálát azt sem hallgatva el, hogy ő maga vetett véget életének. Átadta Dávidnak Saul koronátát meg a karperecét. Dávid megölette ezt a embert, mivel kezét merte emelni az Ur felkentjére, s megsiratta Sault és fiait.